युजमानाय पवत्र र्रात त्युजमानायाक् ॥ १३ ॥ तदाङ्गः । एतावद्वेवोक्ता साद्येदेन्तावद्वार इद्युष्ठ सूर्व यावद्वक्त चत्रं विडिन्द्रामी वार रद्युष्ठ सूर्व तस्मदितावद्वेवोन्क्रा साद्येदिति ॥ १४ ॥ तु ब्रूयादेव भूयः । रूप्य कर्जे पवत्य र्रात वृष्ये तदाक् यदाक्षेप्य रूत्यू व्यादेव भूयः । रूप्य कर्जे पवत्य र्रात वृष्ये तदाक्ष्ठ यदाक्ष्य रूत्यू व्यादेव भूयः । रूप्य कर्जे पवत्य रूति वृष्ये तदाक्ष्य यदाक्ष्य रूति यो वृष्टा रूप्य सो जायते तस्म तदाक्षाच्य स्रोषधीभ्यः पवत्य रूर्ति तद्द्यस्थीषधिभ्यस्थाक् यावापृष्यिवीभ्यां पवत्य रूर्ति तदाक्ष्यां यावापृष्य विभयामाक् ययोरिद्युष्ठ सर्वमधि सुभूताय पवत्य रूर्ति साधवे पवत्य रूत्येवैतदाक्ष्य ॥ १५ ॥ तु क्रूबिक्य स्थाक्ष्य पवत्य रूर्ति तद्वेव व्रक्ष्य विस्थय यवत्य रूप्य ते योनिर्विक्ष्य स्था देवेभ्य रूति साद्यति विश्वभ्यो क्येनं देवेभ्यो गृह्णित तं वै मध्ये साद्य यत्यात्मा क्यस्येष मध्य रूव क्ययमात्मा दिन्ताणोक्ष्यस्थाली भवत्युत्तरादित्यस्थाली ॥ १६ ॥ ब्राक्षणम् ॥ १ [२.२] ॥ ॥

श्रयाः ह वाज्यस्येषोजित्ततः श्रात्मा युव्वस्यः । सोजस्येष श्रात्मेवात्मा क्रा-यमित्ततः प्राणाः सोजस्येष श्रायुरेव तस्माद्न्या गृह्णात्यस्य कि स्थाली भवति स्थाल्या क्येनं गृह्णात्यत्रा कीयममृतात्रार्धं क्यमृतमायुस्तस्माद्न्या गृह्णाति ॥१॥ तं वै पूर्णं गृह्णाते । सर्व वै तद्यत्पूर्णाः सर्व तद्यद्युस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥१॥ ॥ शतम् १८००॥॥ तस्यासावेव ध्रुव श्रायुः । श्रात्मेवास्येतेन सांक्तिः प्रवीणि संततानि तद्याज्ञश्रगृहीत दृवैतस्माद्द्यावानायोत्तमो ग्रहो भवति ॥१॥ श्रय रा-त्रात्मपावक्रित । तृतीयं वसतीवरीणामवनयति तत्पर्व समैति प्रथममङ्गेत्त-रस्य सवनस्य कर्गेत्युत्तमं पूर्वस्य स युक्तरस्य सवनस्य तत्पूर्वं कर्गेति यत्पूर्वस्य तद्यत्मं तद्यतिषत्रति तस्मादिमानि प्रवीणि व्यतिषक्तानीद्मित्यमतिकानमिद्मि-त्यम् ॥४॥ र्वमेव माध्यन्दिने सवने । श्रगृहीत रृवैतस्माद्द्यावानायोत्तमो ग्र-को भवत्यय तृतीयं वसतीवरीणामवनयति तत्पर्व समैति प्रथममङ्गेत्तरस्य